

השלושים
שלושים

צ'כובק וואווקא צ"י קינה כהן
מעוטר / צ'כובק יצ'י מיה כהן
השיר: הוא לא ישה... אנציה הרבא פאן

על התל

קבוץ חצור - שנה שלושים ושש - גליון 5/1208 - 19 לנלבמבר 1973

פ"ד: ט/סוג

הוא אלא ישוב אלא ביתא
אלא נכאנא פנים
אלא יעבאר בשער קבו"צ
האמ"צ אבאיו

המילתא ארעיו

גאעס!

כק חיוך מתק וצנא
יחר עא צאיעי
פסנתר מילתא

כק צלות נפשו הפיוטיות
תכעיר עעיו
מילתא הח"מ

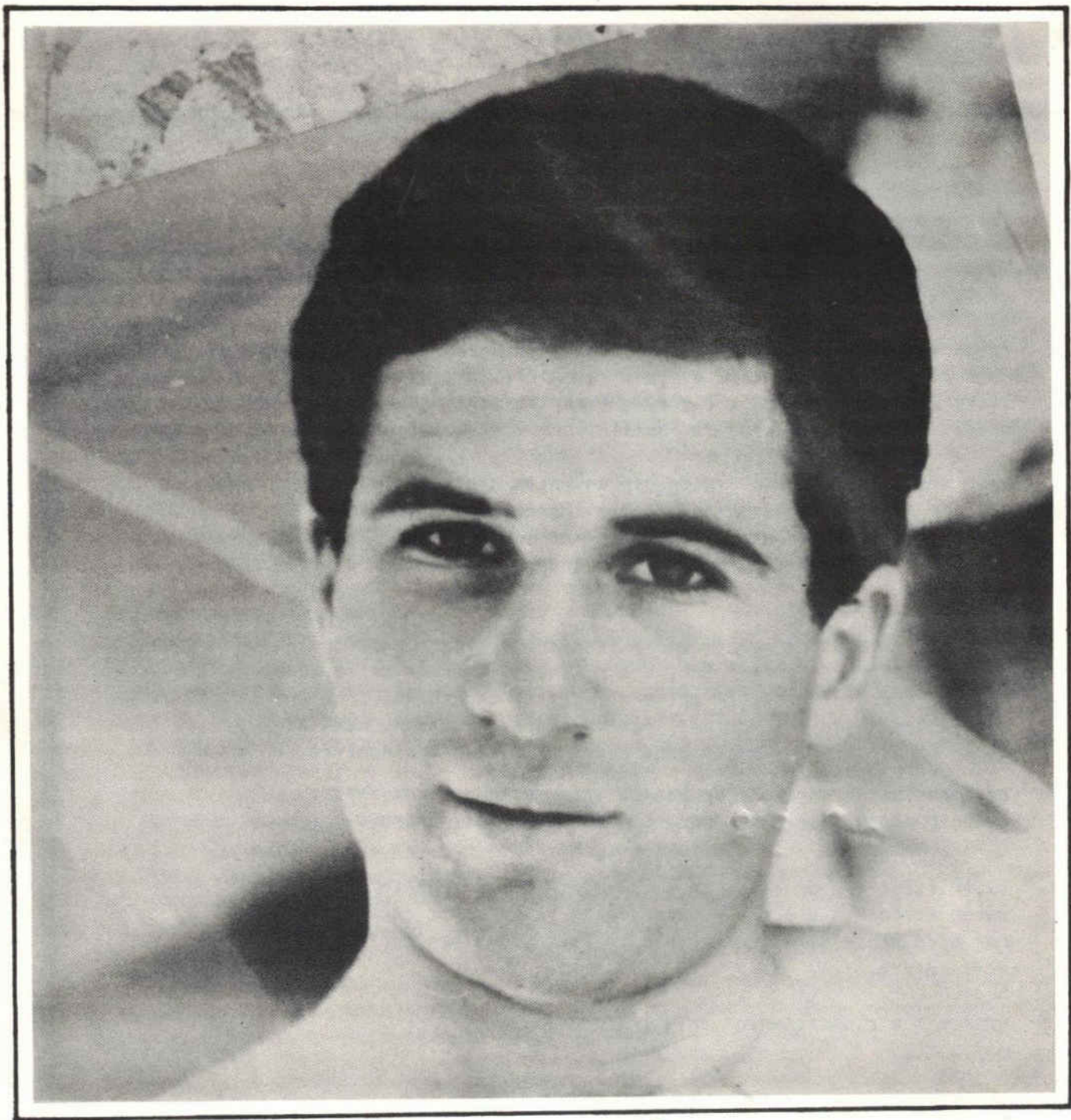
הוא אלא ישוב אלא ביתא
אלא נכאנא פנים
אלא יעבאר בשער קבו"צ
הכאקס מדשים בצנעה
הצורה מסביבו שמחה

כק כאב צורה האב
כק צמחית רבות הנפש
ואו תמיד זכרך

אתה הבן - הכע
האמ"צ ומילתא

גאעס!

אלעזר

נפס הרמת-הגולן
במלחמת יום כיפור

נאס-3 - 8.7.49

נפס - 19.10.73

טרם התפכחנו מהסיוט... הרגשת אין אונים השתלטה עלינו, בעיקר פחד, פחד מדפיקה בדלת, מפגישה עם איש במדים בחצר, פגישה עם מכרים, פחד מפני הבאות... ומעבר למעטה זה לא חדרו העובדות המרות, איזה כח תמיר דוחה אותך, כשבצידו הסבר ולו גם ריגסי בלבד... הן רבים טרם חזרו... הלב מיחל ל...אולי, ...כי איך נוכל בלעדיך, גלעד, דמותך וכיסוריך כל כך הסתזרו במסכת חיינו הקיבוציים...פשוט, לא יחכן!!

מוטו הימים האפלים האלה "יש להמשיך את החיים הימיומיים שלנו", מי כמוך גלעד סייך לחיי היומיום שלנו: מסיבת רעים אינטימית או קיבוציה, מסיבת קבלת-סבת, חתונה או כל פגישה של קבוץ... איך נרים את עינינו בכיוון הפסנתר, האורגן, ולא נראך, גלעד!!

כל כך מסוכנעה הייתי במאבקי שעליך לצאת מה שיותר מהר להשתלמות, על מנת שתחזור אלינו יותר מהר, לחברה, לקבוץ. האמנתי כי יש בכוחך להעביר, לתת מיסוד נוסף, כל כך הכרחי, לחיינו התרבותיים... והנה כשהכל התקדם לפי המתוכנן, התקבלת לאקדמיה למוזיקה, מצאת את מקומך המתאים, לתומנו חשבנו שהחל מכאן הדרך סלולה ללא מכסולים... בפגישותי אהך כאילו צמחו לך כנפים. נגלה לפניך כר נרחב לייסוס כיסוריך הרבים, הגלויים והסמויים, התכניות הרקיעו שחקים...

...עד לאותו יום מר ונמהר בה נסארה שכולה המספחה, קבוצת "סלע" ואותה מספחה גדולה - הקבוץ - סאלף אלפי פנים לה לכאוב כאבה... איך בפי מילת ניהומים, האבדה גדולה מדי, הצער עמוק מדי בכדי יכולת לגשר עליו במילים.

אולי היה חד הקבוצי-חברי יחזק ידיים רפות...

לאה ל.

להוריו של גלעד.

צורך רב יש לי לכתוב לכם כמה מילים.
הכרתי מעט מאד את גלעד. אבל אהבתי את אהבתו הגדולה למוזיקה. פגשתי אותו לראשונה בכחה י"ב, בכנס גרעינים. היינו המונים, ודבריו בהתרגשות והרבה. בטעות הקטנות של הלילה, סעיפנו מדיבורים, שלף גלעד את האקורדיון מתיקו וסלה צליליו. הצטופפנו כולנו סביבו.
הוא - כל נשמחו מעביר למנענעים והמנגינות זרמו דרך אצבעותיו, עליזות ענוגות, ספוגות אהבתו.

עברו כשנתיים. היינו בצבא. ("סלע" גרו אז עוד בצריף מול הכביס) כשהייתי באה עם זאב לביקור בחצור בימי סיסי, היה זאב לוקח אותי לסמוע את גלעד.
יטבנו, החברה' שהצליחו לצאת לחופשה סבת, וגלעד היה מנגן את "אחי הצעיר יהודה" ואנחנו - ראשינו כבושים בקרקע שלא להסגיר את התרגשותנו, מהמהמים אחריו "אחי הצעיר יהודה, האם אתה שומע... האם אתה יודע..."

בבקר האחרון שלנו בחצור הבאתי אותי חווים, כדי לשיר עם גלעד. היה נפלא. הפלגנו הרחק לתוך המנגינות, ובהפסקות סבין הסירים, היה מתאר בפני את מעלותיו של הפסנתר: "אפטר להעביר את הרגש דרך האצבעות לפסנתר, להעביר עוצמה יודענה...". והיה מדגים בפני את האפטריות. "האורגאן - זה סתם מכונה היה אומר - אבל לפסנתר יש נשמה".

חמיד היה מקבל פנינו בחיוכו החם, חמיד מהענין - מה נשמע, איך הענינים, יוטבים ומעבירים ספורים וחיות. זאב היה קורא לגלעד בחיבה "ביל" וגלעד לזאב "עגול" - חיוכים טפיחות על הסכס, ואחר כך למוזיקה...

אין לי מילות ניחומים, כי כבד הכאב עד מאד, רק השתפוחי הכנה באבלכם.

נגה מרקמן
שמיר.

גלעד לא יהיה אחנו כשנשוב הביטה ונפכוס את המדים .
אנחה רווחה מפי הורים ואחים מאוסרים תלווה אותנו כשנחזור, אולם אצלנו חלך אז
המועקה ותגבר ביתר שאת, כי לחזור הביטה, אל ההווי הקבוצתי, בידיעה שסוב לא
נשב עם גילי לפטפוט של סעות קמנות עם קפה מובטח וצלילים לפי הזמנה - לחמיד,
לעולמים. זאת הנוראה סבהרגשות.
ואחר כך בחחונות, במטיבות ובריקודים, מי בכלל מאמין שנוכל לסמוח פעם כמו
שידענו. ההווי ה"סלעי" שלנו תמיד התרחס סביב גילי. היחה מעין נהירה לרגל
אל חדרו מדי יום שיסי. גילי היה המוקד, כי כולם אהבו את הניתוחים שלו שהוא
פילפל אותם עם סגנון דבור שהיה מיוחד רק לו.
אותי תמיד ציער, שלא מעמים ופיקפקו האם הוא יחזור לקבוץ לאחר הלימודים.
כי מי שהכיר את גילי מקרוב, יכול היה לחוס בקשר העמוק שלו לקבוץ, ואני
תמיד הייתי מוכן לחתום על כך במאה אחוז.

המלחמה הארורה הזאת, אותו חייל סורי שסם קץ לחייו - אחת נתקף בחרון
וזעם אין אונים איך קטעו חיים יפים של עלם חמודות וטמו לעיל את כל התכניות
היפות.
גילי נפל בגולן. הרחק מהבית. והוחיר אחריו סובל ארוך של אבליס ומסרבים
להאמין. אחת רוצה לקבול ממש על חוסר התחשבות מצידו, אך כמובן סזה לא הגיוני
והמסקנה ברורה: שהכל הופך לאבסורד במציאות כזאת של הרג.

לגילי הלך ממש טוב עם בנות. אך זה היה נדיר לראות אותו באמה נלכד ברשת.
נחמד עד אין קץ היה לפוגשו בבוקרם של לילות של חמ"ל (חדר מלחמה. כך כינה
גילי לילות של אהבה סוערת.) או אז, תמיד היה הבידור מרקיע שחקים.
אך כמובן, בצורה מעודנת מבלי לפגוע בצד הסנגד.

את גילי אני זוכר מגיל צעיר מנחם אבליס, ובאיזו בגרות! בתחילה היחה
זו נערתי ויוחר מאוחר - נוגע ללב היה לראות איך גילי נוסע מידי סנה לנחם
מספחה של סמל שלו סנפל בעת חדירה שבצעו מעבר לגבול. הוא ספר לי איך מצא
פתאום את עצמו נוסא דברים על קברו... שקט רציני השתרר אז בחדרו וס"ד עבר
לניגון חרישי ועצוב בפסנתר.

גילי היה מאוטר בעת האחרונה, אמנם ויתר על נסיעה קורצת לארה"ב, אך
היה שלם עם עצמו בידיעה שזאת הדרך הרצינית להגסים תכניות, וזאת למרות
שבכך כפה על עצמו ריחוק וחקופה של געגועים לנערה סזה אך נקטר אליה.
גילי הספיק ללגום מעט מחיי הסטודנט בעיר, והיה חוזר מדי יום חמישי עם
הרבה התלהבויות "מהנוסא". אולם היה ברור לו באיזה קטיים יעמוד עת ילמד
באקדמיה, והכין את עצמו בקפידה וביסודיות לקראת הבאות. ואז באה כרעם
ביום בהיר המלחמה הארורה!!

חיכיתי לגילי באותו יום כיפור עד אחת בלילה, כי אמרו סטלפן ואמר שהוא
בדרך לחצור, פשוט רציתי להפרד. מסבוש לבוא, הלכתי ליטון בכדי להתעורר
בשחיים ולעלות גם כן לאוטובוס. גילי - כך סופר לי, "הוקפץ" באחת ורצי
לנקודת הכינוס - ויותר לא לעולמי עד.

גילי, גלעד - לא נסכה אותך, עד, עד סתחזור.

27.10.73

למספחת זהר היקרה.

אם כי אין אנו מכירים, אך נדמה שהמקרה בינינו הוא רב מאד.
בנכס גלעד שנפל במלחמה זו היה לפני שלוש שנים מפקדו וידידו של
בננו יאיר, שנפל בפעולה בדרום לבנון בה הסתתפו יחד...

...בביקור הראשון של גלעד בביחננו התגלתה אישיותו ומהותו. דבריו
הצנועים והנוגעים ללב על בננו ועל ידידותם כבטו אותנו ועוד יותר
דבריו על קבר בננו. מאז נקטרנו אליו. הוא ביקר בביחננו מספר פעמים
וחמיד קבלנו אותו כידיד וכבן למספחה.

לאחרונה ביקר אצלנו ערב יום-הכיפורים האחרון. בא עם חבר
מקבוץ טריד. ספר לנו על בעיותיו והכניותו לעתיד. יסב אצלנו שעה ארוכה.
בגלעד התגלמו אישיות ונפש עדינים. בדבריו הקצרים והצנועים, בהופעתו
ואישיותו התגלמו עולם מקסים של עלם צעיר בעל סאיפות והכניות כה
נעלות שקשה למוצאם בדור הזה.

ביקוריו בביחננו היטרו עלינו תמיד נחמה ועידוד שבחורים כמוהו יוסיפו
ויחרטו לעמנו הרבה גם במקום אלה שנפלו ואינם כרז.

והנה הגורל האכזרי לא פסח עליו ועליכם וגלעד היקר איננו עוד.....
אין בפינו מילות נחמה כי אנו יודעים שאין מילים היכולות לנחם הורים.
אך קבלו גם בצורה זו הסתתפותנו בצערכם שהוא גם צערנו.

בידידות -

פסיה ויחזקאל פנט - טבעון.

...ראיתי את גלעד, מתיחס, פוגש בספיחה ומחייך - סופק ידיים אחת ברעותה בחנועה מלמעלה למטה - כמה אופיני ! ואחר כך בערב לשבת בכורסה אצלו, הכורסה שכסמניחים את הראש אז נדלקת מעל המנורה . ואז יש אור סביב ויש לראות אותו יושב בעינים צרות כשהוא פה וסם ביחד. משהו חולם, משהו מרוכז ומנגן את מבחר הסירים שלו, אלה שמילותיהם ממלמות על הדפים שעל הקיר. והוא נראה סרק מנגינות יש לו וזו דרכו ובכל זאת הסירים נבחנו ברגישות לכל ישכחו המילים. אז כך זה יודיו - **בידיו המנגינה** ובדפים המחריטים - מילים כחובות. והוא חוזר וחוזר במדויק על כל צליל ומעבד ומעדן את המנגינה. ואני שיושבת סם לא שייכת - הוא אינו מנגן בסבילי, ויודע שאני סם. וסעות כך בלילה מתמסר לסלגר ה הפרטי שלו ופתאום הפסיק ומבקס שאסתתף - שאציע סיר, ואני יודעת שהוא לא ינגן כל סיר שאומר, ואני מתחילה לנחם - לנסות את עצמי. ואין אני עוקבת קבועה ויודעת שהסיר מלפני חדסיים לא מתאים לרגע הזה, אך יש לו מבחר מצטבר של סירים. אותם שהוא תמיד יחזור אליהם ואולי יאמר בסקס שזמן רב לא ניגן אותם, אבל ינסה.

גלעד אינו של דיבורים, אינו של עבודה - הוא של המנגינות. גלעד הוא של הדברים שהוא אוהב - של הדברים שחשובים לו, לשאר הדברים הוא אינו פנוי בחוכו. הוא מספר בסמחה שאישרו לו את הלימודים ואני יודעת שזה הדבר שהוא נושא בתוכו, וכמה כוח והתמדה הוא יכול להסקיע ולהתכונן לקראת זה. לגביו אין זה כמו לסטוף סירים או לעבוד, הוא שייך לעולם אחר. גם אין זה להדריך באסדוד או בצבא, אלה התאימו לזמנים שלהם. והוא יש לו כיוון, יש לו מטרה מסלו והיא מהנה - היא עומס שמוביל להתפתחות והוא נושא אותה מרצונו.

והספה שלו - זו שסיכת לכולנו. הספה המתחדשת, מטבעות לסון סימוסיות רק לו, עם ההגיון שלו בלבד שמחחיל עם הקללות של ילדותנו שהפכו לכינויים וממסיכים הכינויים דרך אסוציאציות ומצבים אופיניים לכל אחד. וכשהוא משתמש בהם הם לא יכולים לפגוע - אף פעם. בתחילה לפני סנים יתכן שזה קסור בהתנגדות אבל אחר כך זה שייך - זה חלק מהקסר שלו עם כל אחד.

זו החיבה המיוחדת וההסתחפות שלו בחולסות מקובלות על כולם או נסיה כזו או אחרת של המכונה, והוא מחייך תמיד או מגחך ואין זה רוע, אולי לפעמים קצת להקניט אך להיפגע אסור! זה לא שייך למשחק.

אירים.

היי חמר,

ובכן - ידיעות כוזבות בדבר יציאה נוספת מן החזית הביחה נחאמתו. כך יוצא שכנראה לא חראי אותי בקרוב. והפעם, לראשונה, אני מוסר לפרסום פרטים בדבר ירידת-מוראל וחוסר רצון לשרת את המולדה. כל הילדים סביבי מדברים על מיני כלי משחית של צה"ל, על חוויות מן הטירונות וכדומה...

כמו כן יורד פה גסס וסופות חול מסתוללות ולמרות כל זה עושים הכל כרגיל.

סוכס סאני בהחלט מסכן. כל הקצינים שהיו צריכים להחליף אותי כדי סאצא הביחה חולים וכך איס ה-101 נסאר גלמוד מול הסופות...

עד כאן.

ומה אצלך "הנחשפת" ?

אני מחרסס סאח חסה בטוב. אך אם חסאלי בעצתי - הייתי מיעץ לך להחחיל מסחו ברצינות אפילו אם זה מועד לכשלון מראס. כמובן סיהיה מוגזס להציע לך הצעות מעטיות אך כעיקרון, נראה לי סאח "מפספסת" הרבה דברים חשובים במנהגך לדחות הצעות מסוימות.

ודווקא את, חמר, שמבחינה מסוימת את בעלת נסיון חיים לא מבוטל (!) אין לי מוסג אם בדברים סאמרחי עזרחי לך, הפרעתי לך או סאח לא מחיחסת. מה סברור סבחור ידיד טוב כוונתי להועיל בלבד.

אני לא יודע מה בדיוק גרס לי לכתוב לך דברים סקטוריים לך עצמך, אך כנראה סלפחות אני מסוכנע שיש לך בעיה וסאני מודע לה. (אפשר לעדכן אותי בנוסא אם אני טועה מאד...)

כן, כן חמר, זה אני, כמו סאח סומעת מדבר אל ליבך...

ד"ס לכל הנוער

החזיקו מעמד!
להח' גלעד.

יום ה' 18.10.73

אהבתי ואחלתי היקריות!

מחכים טוב.
הכל בסדר.

קבאתי שני מחקרים מכא
ומאחלתי. תבונה לך עא.

ב-טוב ואהבתך

שלכם - גאלד

לכ משה. טובה
קולו חזר
9.10.73

החיים יקרים,
הכל אצלנו בסדר לך כה.
למנו בסדר הכל. אמרנו יפה
אהבתי כונתה יפה יותר מנו
בטוב טוב יותר יפה
בטוב טוב יותר יפה

האגודה למען החייל בישראל

חייל יקר,
בית מחכים לדי"ש ממך!

לך טוב יותר
אהבתי
מחכים לך
בטוב טוב יותר
השולח:
מס' אישי:
ד.צ.
צה"ל

לכבוד
אהבתי טובה
קולו חזר

11.10.73

מחכים לך...
בטוב טוב יותר.
בטוב טוב יותר.
בטוב טוב יותר.
בטוב טוב יותר.

יום ג' 16.10.73

קשה להתקיים, אך הימים חלוקים. אצלנו
המאכלא עדיין גבוה, כאותו את עזני לפני שגור
כגד לפני שהמטכ"ל להתקרב.
אלישיך אהבה אתי יפה. הוצאג הנבוא

שכיום (2713) מחכים מחזרין.

בטוב טוב יותר.
אהבתי שלכם גאלד

10.10.73
מחכים לך...
בטוב טוב יותר.
בטוב טוב יותר.
בטוב טוב יותר.

יום ג' 7.7.70

חינוקת שלום!

ובכן - חזרתי "מרחוק" ויחסית נמצא עתה קרוב. בסבת האחרונה הייתי בבית (אך את לא הייתי!)
ביום שישי ניסו לעשות לי יום-הולדת, אך הוא נכשל מטעמי עייפות של בעל הסמחה. חוץ מזה נשמע מצויין. כנראה שהסבת לא אגיע לחופשה.

נקווה שנחראה בקרוב.

שלום ולהת' - גלעד.

יום ד' 25.11.70

חינוקת שלום לך!

ובכן - כמו שהבנת (קיבלתי את מכתבך אחרון) לא באתי להעיר אותך כי הסעה היתה 0100. וזה קצת מאוחר בטביל להעיר ילדות (נכון?)
איחך הסליחה.

הסבת אני לא בא. בסבוע הבא כן.
בינתיים אני כל הזמן בבסיס. לומד ומלמד
עז "הילדים" כל מיני דברים יפים.

כתבי מסהו!

למדי חזק!

נגני הרבה

אהבי מצד!!!

שלום ולהת' - שלך גלעד.

שבת 8.11.69

הורים יקרים!

כידוע עבר שבוע נוסף של "הדבר שמחכים שיגמר כבר". וזה לטובת כולנו.
גם אצלנו לא הופיע בצורה חריפה, אך הקור כאן הולך וגובר ומי יודע לאן נגיע.
בסדה לא ישנו הסבוע כך שזה לא הזיק לאף אחד. מצד שני תהיה לגסט הזדמנות נוספת הסבוע "לחפוס" אותנו "בסדה הקרב" גם בלילה.
נראה מה יקרה...

אחרון בלילה, בסעה 21.00, נעשה נסיון מצדי לטלפן הביחה אך משום מה הקו היה חפוס כל זמן "הנסיון" שאך כ-30 דקות.

מכל מקום - לידיעתכם:

א. ישנם סיכויים שנצא לחופשה הסבוע בניגוד ללוחנית. על כך תקבלו ידיעות נוספות.

ב. יש לסלוח אלי בהקדם את מדי החורף השורצים בארון בצריף (ללא קשר עם החופשה)
ג. מכתבים או חבילות לא הגיעו הסבוע בניגוד להגיון. אני מקווה שזה בגלל הדאר.

הערב יש לנו איזה מבחן ואח"כ איזה סרט. את הסבת אני מבלה בנגינה, בהכנות לבוחן ובקריאת עתונים וספרונים מהמצוי בספריה המקומית.

שלום שלום ולהת'

שלכם - גלעד.

שבת 13.9.69

הורים יקרים שלום!

קבלתי את החבילונת מעמוס, אותו עצמו לא ראיתי מפני שהייתי בסד"ל כל השבוע. בינתיים מתברר שאם לא חיה איזו מלחמה קטנה גמור ובטוח שאגיע ביום שישי לחופסה עד יום שלישי.

היום הלכתי בסיכום כולל כ- 200 מטר:

למקלחת: 4 מ' הלוך וחזור.

לברכה: 60 מ' הלוך וחזור

לחדר אוכל: 100 מ' הלוך וחזור

לחדר קריאה: 36 מ' הלוך וחזור.

עתה אני קצה עייף לאחר המאמץ הנ"ל ואני הולך לנוח קצה בליווי טרנזיסטור.

עתה מותר לגלות שהיה לי איזה חפר קטן במצח.

התחבוסת הוסרה ונותר חריץ קטן סאני מקווה

שיעלם במסך החקופה הקרובה. מכל מקום -

לא לדאוג.

נקווה להתראות בקרוב!

שלכם גלעד.

28.12.68

לעיריית שלום!

קבלתי את מכתבך היפה בהיותי בגדה המערבית ליד סכס. באותו יום הגיעו עוד שני מכתבים והיה לי מטש ספר שלם לקרוא. שמעתי שבקרוב יגיע האריך יום ההולדת שלך ואני אעסה את כל המאמצים לבוא הביחה. הקורס שלנו יסתיים בערך בעוד שבועיים ואחר כך אהיה בבית הרבה זמן עד שאתחיל להדריך. אני מקווה שאת מבינה שאם יצא עלון המוסד בזמן האחרון, רצוי מאד שתשלחי לי כי אני אוהב לקרוא אותו. השבוע גם אנחנו היינו בטיול חנוכה כמו "סחף" אלא שהטיול שלנו היה בגדה המערבית. היה מזג-אוויר יפה והנוף מטש נהדר. בקרנו בהרבה מקובות סאולי אף פעם לא יוצא לנו להיות בהם. לטיולים כאלה קוראים בצבא "ניוויסיס". הולכים לבד מספר חברה עם מפות ומצפן ונהנים מהנוף ביום ובלילה.

בינתיים - תכתבי הרבה.

שלום שלום ולהתראות -

שלך אחיך גלעד.

שבת 13.12.69

להינוקת שלום רב!

כיוון שהשבוע לא יהיה לי הרבה זמן לכתוב לך

אז כותבים לך עתה:

א. אני מרגיש מצויין

ב. איך את מרגישה?

אצלנו לומדים קצת ורצים קצת כמו תמיד. כל פעם

יש לי רוטם שלהיות תלמיד טוב במוסד ולנגן כמו

סצריך זה יותר קשה ממה שאני עושה עתה. על כל

פנים אני מתחיל לחשוב איך להמשיך ללמוד ומה ללמוד.

קצת מייאש לחשוב שלפני הכל צריך לעשות

העודה-בגרות. לכן - אני מציע לך מראש לעשות את

כל ההכנות הדרושות ולקראת סיום הלימודים, לעשות

את העודה הנ"ל.

הרבה חדס אין. הביחה אגיע בעוד שבועיים.

עמוס ביקר אצלי היום ויגיע בשבוע הבא.

שלום שלום ולהת

שלך גלעד.